

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, poniedziałek 24 sierpnia 1953 r. Nr 200 (1029) B Cena 20 gr

Wzmocnij pracę polityczną na wsi!

Wykonać w pełni plan dostaw zboża, żywności i mleka — to patriotyczny obowiązek każdego chłopca

Większość młodych i średniorolnych chłopów... W tym roku plan dostaw... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Ważność w czerwcu i lipcu, znaczny przekraczanie.

Wyzwijać się ze swych obowiązków na czas — stwierdza K. Szczepiński... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... W obowiązkowej dostawie

zboża stosunkowo najlepiej w woj. krakowskim... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... W obowiązkowej dostawie

W 800 gminach odbędą się obchody dożynkowe

Tegoroczne uroczystości dożynkowe odbędą się w 800 gminach... Pierwsze obchody gminne odbyły się w ub. niedzielę... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek

Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek

Przyjęto Radę Delegacji Niemieckiej Republiki Demokratycznej

Dnia 20 bm. przewodniczący Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkov przyjął delegację rządową Niemieckiej Republiki Demokratycznej... premiera Otto Grotewohla, wicepremiera Waltera Ulbrichta, wicepremiera Otto Nuschke, wicepremiera i ministra budownictwa Lothara Bolza, wicepremiera i ministra finansów dr Hansa Locha...

Ze strony radzieckiej w rozmowach uczestniczyli: W. M. Molotow, N. S. Chruszczow, N. A. Bulganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikołaj, M. Z. Saburow, minister finansów A. G. Zwieriew, wiceminister handlu wewnętrznego i zagranicznego I. G. Kabanow, Wysoki Komisarz ZSRR w Niemczech ambasador W. S. Siemionow, członek Kolegium ministerstwa spraw zagranicznych ZSRR G. M. Puszkina.

Przyjęcie premiera Niemieckiej Republiki Demokratycznej O. Grotewohla przez W. M. Molotowa

Dnia 20 sierpnia minister spraw zagranicznych ZSRR — W. M. Molotow przyjął premiera Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Otto Grotewohla.

Rośnie Fundusz Solidarności mas pracujących Polski z francuską klasą robotniczą walcząca o swe prawa

Cała załoga Zakładów Wyrobów Precyzyjnych im. Gen. Karola Świerczewskiego zebrała się na wielkim placu, aby wyrazić braterską solidarność francuskiej klasie robotniczej, która już blisko od trzech tygodni walczy o swe prawa.

W dniu 21 bm., po pracy, w licznych warsztatach kolejowych, parowozowniach, wozniach kolejowych i odcinkach drogowych PKP odbywały się masówki w związku ze strajkiem mas pracujących Francji.

Rozkaz Ministra Obrony Narodowej Nr 52 z okazji Święta Ludowego Lotnictwa Polskiego

Szeregowcy, podoficerowie, oficerowie i generałowie Wojsk Lotniczych! W dniu dzisiejszym naród polski i jego Siły Zbrojne obchodzą Święto Ludowego Lotnictwa Polskiego.

ŚWIĘTO LOTNICTWA

W dniu dzisiejszym obchodzimy Święto Lotnictwa. W dniu tym uczymy i myślimy wszystkich Polaków zwracając się ku lotnikom — wiernym synom ludu pracującego i obrońcom ukochanego Ojczyzny — Polski Ludowej.

Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek

Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek

Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek

Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek

Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek... Wzrosty na 11 zakontraktowanych turek

23 sierpnia br. bratni naród rumuński obchodził uroczysto 9 rocznicę wyzwolenia swego kraju spod jarzma hitlerowskich najeźdźców przez bohaterką Armii Radzieckiej.

Depesze gratulacyjne

Do Towarzysza Dr PETRU GROZY Przewodniczącego Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Rumuńskiej Republiki Ludowej Bukareszt

Do Towarzysza GHEORGHE GHEORGHIU DEJA Prezesa Rady Ministrów Rumuńskiej Republiki Ludowej Bukareszt

Pomoc Polskiego Czerwonego Krzyża dla ofiar trzęsienia ziemi w Grecji

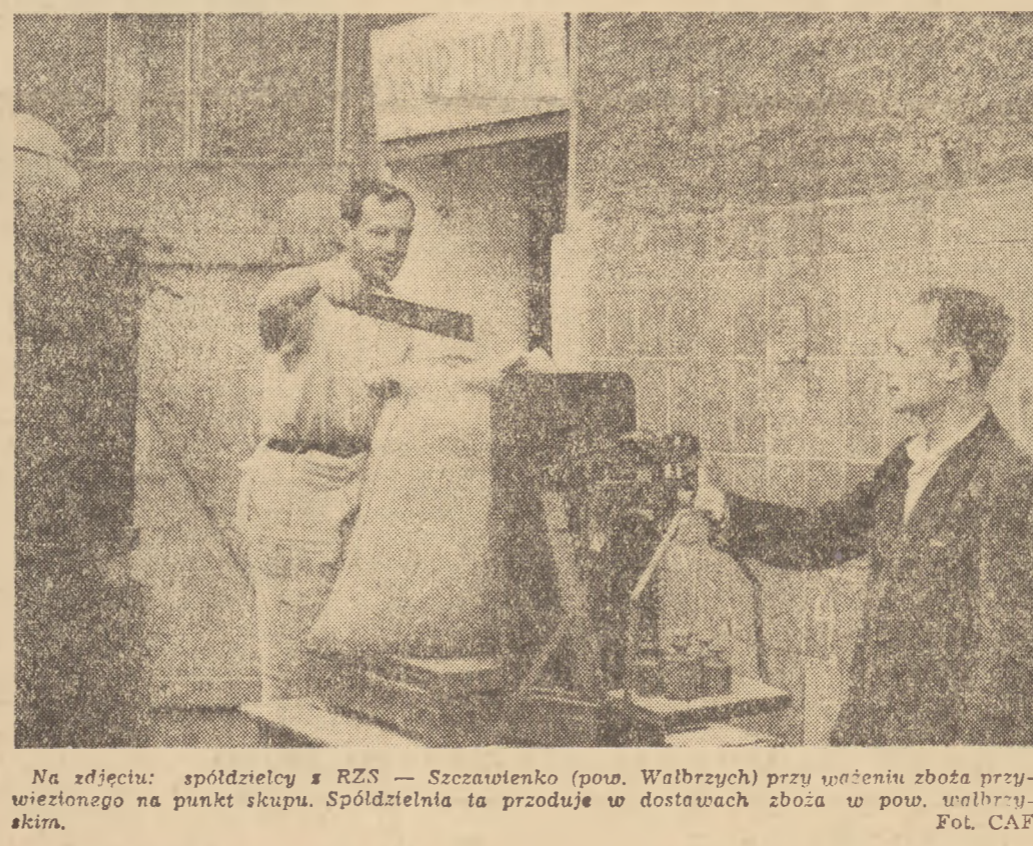
W związku z trzęsieniem ziemi, jakie nawiedziło ostatnio wyspy greckie — Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża uchwałą Prezydium z dnia 20 sierpnia br. postanowił

Przewodniczący ŚFMD i przewodniczący MZS przybyli do Warszawy na III Światowy Kongres Studentów

21 bm. przybyli do Warszawy na III Światowy Kongres Studentów: przewodniczący Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej — Bruno Bernini i przewodniczący Międzynarodowego Związku Studentów — Bernard Bereanu.

Dobiegają końca przygotowania w AWF do przyjęcia delegatów na III Światowy Kongres Studentów

Gdy studenci — przybyli na III Światowy Kongres Studentów w Warszawie — będą udawać się na salę obrad, powitają ich w bramie Akademii Wychowania Fizycznego i transparenty z hasłami w 6 językach oraz emblemat Kongresu. Goście nasi przejdą przez błękitną od niebieskich flag aleję.

Na zdjęciu: spółdzielcy z RZS — Szczawienko (pow. Wałbrzych) przy ważeniu zboża przywiezionego na punkt skupu. Spółdzielnia ta produkuje w dostawach zboża w pow. wałbrzyskim.

Przewodniczący ŚFMD i przewodniczący MZS przybyli do Warszawy na III Światowy Kongres Studentów

W Porcie Lotniczym na Okęcu przybyłych witali przedstawiciele Międzynarodowego Związku Studentów oraz Zarządu Głównego ZMP z sekretarzem ZG, tow. T. Strzałkowskim na czele. Liczne zgromadzenia młodzież zgotowała gościom serdeczną owację.

Polska delegacja na IV Festiwal wniosła poważny wkład w zwycięstwo idei pokoju i przyjaźni

Wywiad z sekretarzem ZG ZMP tow. Tadeuszem Rudolfem

Sekretarz Zarządu Głównego ZMP, kierownik delegacji polskiej na IV Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów w Bukareszcie — Tadeusz Rudolf, po powrocie do Warszawy udzielił przedstawicielowi PAP wywiadu, który podajemy poniżej.

I. JAKIE ZNACZENIE MIAŁ IV ŚWIATOWY FESTIWAL MŁODZIEŻY I STUDENTÓW DLA WALKI O POKÓJ, JEDNOŚĆ I ZACIESNIENIE WIĘZI POMIĘDZY MŁODZIEŻĄ ŚWIATA?

Na Festiwalu niepodzielnie panowała idea pokoju i przyjaźni. Przedstawiciele młodzieży świata bez względu na przekonania polityczne i wierzenia religijne manifestowali w spotkaniach, imprezach, przyjacielskich zawodach sportowych i w czasie innych wystąpień swą nieugiętą wolę pokoju i przyjaźni między narodami, swą wolę walki o lepszą przyszłość.

Spotkanie tysięcy przedstawicieli młodzieży świata jeszcze raz z całą siłą potwierdziło jak bardzo młodzież nienawidzi wojny.

Młodzież nie chce i nie będzie mięsiem armatnim w rękach wrogów ludzkości. Na Festiwalu triumfowała atmosfera głębokiego wzajemnego zaufania i przyjaźni.

Zetknięcie się z młodzieżą obozu socjalizmu — Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej — pokazało młodzieży krajów kapitalistycznych i kolonialnych jak oraz szersze i lepsze jest życie młodzieży wolnych narodów.

Festiwal umocnił w młodzieży krajów kapitalistycznych i kolonialnych wolę walki o lepszą przyszłość.

Wielkie osiągnięcie Festiwalu, to fakt, że Festiwal nie odbywał się tylko w Bukareszcie. Przygotowaniami do Festiwalu i jego przebiegiem żyła cała młodzież świata.

Festiwal był podsumowaniem wspólnego dorobku młodzieży w pracy przygotowawczej do Festiwalu, pracy kulturalnej wśród młodzieży.

Festiwal to jeszcze jedno obrzymie zwycięstwo obrony pokoju, to rozszerzenie szeregów obrońców i agitatorów wielkiej idei pokoju i przyjaźni na świecie.

Idea Festiwalu — idea pokoju i przyjaźni, ogarnia całą młodzież świata. Siad obrzymie znaczenie Festiwalu dla dalszej walki o pokój i jedność młodego pokolenia, dla zacieśnienia więzi pomiędzy młodzieżą świata.

II. JAKIE WRAŻENIE WYWOŁAŁA POLSKA DELEGACJA NA IV ŚWIATOWY FESTIWAL MŁODZIEŻY I STUDENTÓW W BUKARESZCIE?

Festiwal Młodzieży i Studentów w Bukareszcie pozostawił niezatarte wrażenie na całej naszej delegacji.

Pięknie urządzone Bukareszt, wspaniałe urządzenia kulturalne i sportowe, nowa opera, plenery, nowy stadion, ulice, place, gmachy, teatry, szkoły, kluby — wszystko zostało z wielką troską przygotowane do tego największego pokojowego spotkania młodzieży świata.

Bardzo wiele wzruszeń doznała nasza delegacja w zetknięciu się ze społeczeństwem rumuńskim. Nasi gospodarze — młodzież rumuńska, bardzo serdecznie witali i podziwiali naszą delegację. Ich rozradowane twarze i uśmiechy pokazywały, że cieszą się razem z nami z tego wielkiego święta i że są dumni jako ludzie wolnego kraju z tego, że są gospodarzami Festiwalu.

IV Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów wielkością, zasięgiem i poziomem przewyższył wszystkie dotychczasowe Festiwale.

W Festiwalu wzięli udział delegaci 111 krajów, w tym licznie reprezentowane były kraje kapitalistyczne i kolonialne. Wachlarz społeczny, polityczny i religijny uczestników był bardzo szeroki. Poziom artystyczny i sportowy również przewyższał wszystkie dotychczas odbyte Festiwale.

III. JAKI BYŁ UDZIAŁ POLSKIEJ DELEGACJI W PROGRAMIE IV ŚWIATOWEGO FESTIWALU MŁODZIEŻY I STUDENTÓW W BUKARESZCIE?

Polską młodzież na Festiwalu reprezentowała delegacja w liczbie 1250 osób.

w tym wyróżnione zespoły artystyczne, chóry i orkiestry, najlepsi sportowcy, grupa produkująca młodzieży miast i wsi oraz grupa młodych naukowców i literatów.

Udział polskiej delegacji w programie Festiwalu był bardzo znaczny. Polska delegacja wyróżniała się na Festiwalu swą aktywnością polityczną i zewnętrznym wyglądem. Była barwna i żywa, przejawiała sporo inicjatywy. Delegacja wzięła udział we wszystkich manifestacjach i ogólnych imprezach Festiwalu; w manifestacji otwarcia i zamknięcia Festiwalu, w Międzynarodowym Dniu Dzieci, w Dniu Młodzieży Rumuńskiej, w Międzynarodowym Dniu Solidarności z Młodzieżą Krajów Kolonialnych.

Na wiecu w Dniu Drzewcząt taneczka Opery Warszawskiej, Bitnrowska, opiewała dziewczętom świata o życiu polskich dziewcząt.

W tych wszystkich manifestacjach wyraziłyśmy nasze uczucia wobec młodzieży innych krajów i młodzieży rumuńskiej oraz otrzymaliśmy od tej młodzieży bardzo wiele serdecznych pozdrowień i zapewnień o serdecznych uczuciach przyjaźni do młodzieży naszego kraju. Delegaci nasi poza centralnymi manifestacjami uczestniczyli w wielu imprezach artystycznych, kulturalnych, sportowych, zwiedzaniu wystawy i miasta.

Ogółem uczestnicy delegacji wzięli udział w około 200 takich imprezach.

Oprócz tego cała delegacja wzięła udział w karnawale zorganizowanym w dniu 11 sierpnia br.

Polska delegacja była jedną z najaktywniejszych w zakresie spotkań i kontaktów z młodzieżą, szczególnie z młodzieżą krajów kapitalistycznych i kolonialnych.

Delegacja nasza spotkała się w swojej siedzibie z delegatami 32 krajów.

Spotykaliśmy się z delegatami również w ich kwaterek. Spotkania takie odbyły się na kwaterek u młodzieży Francji, Włoch, Belgii, Austrii, Holandii, Wietnamu, Libanu, Syrii, Grecji, Meksyku, Ekwadoru, JAMAIKI, Niemiec, Hiszpanii, Australii oraz byliśmy gośczeni przez gospodarzy Festiwalu — młodzież rumuńską.

Wzięliśmy również udział w 8-miu spotkaniach młodzieży poszczególnych zawodów, zorganizowanych z inicjatywą SFMD.

Spotkania z przedstawicielami młodzieży różnych krajów przebiegały w serdecznej, przyjacielskiej atmosferze oraz pozwoliły na wzajemne zapoznanie się, wymianę wiadomości o życiu, pracy i walce młodzieży.

Nasza delegacja artystyczna w Bukareszcie dała 44 występy, z tego 13 w programach międzynarodowych z Rumunii, Węgarami, Niemcami, Bułgarią, Czechosłowacją, Japonią, Indonezją, Koreą, Kubą, 3 występy w rumuńskich zakładach pracy.

Występy polskiej delegacji artystycznej cieszyły się wielkim powodzeniem wśród ludności Bukaresztu oraz uczestników Festiwalu, o czym mogły świadczyć fakty ponadplanowej frekwencji na polskich przedstawieniach oraz duży entuzjazm widzów. Szczególną popularnością cieszyły się zespoły: Zespół Taneczny im. Strzelczyka z Łodzi oraz zespół dziewczęcy „Malwy”. Zespół im. Strzelczyka występował 15,8 razem z najlepszymi zespołami Festiwalu na żądanie delegatów i społeczeństwa Bukaresztu.

Polska delegacja artystyczna wzięła również udział w Międzynarodowych Konkursach Kulturalnych zajmując następujące miejsca:

- 1) Chór Młodzieżowy ze Stalingrodu,
  - 2) Mózł — instrumentalista,
  - 3) Drzewiecki-Kujawa — para taneczna z Opery Poznańskiej.
- III —
- 1) Zespół Taneczny zakładów im. Strzelczyka, zakładów im. Harnama i Śląskich Domów Kultury,

- 2) Śpiewacy — Lewandowska, Świedzińska, Łukaszek,
  - 3) Pianista — Kowalik,
  - 4) Instrumentalista — Primka,
- Chór Akademicki Medycznej z Gdańska i pozostali soliści biorący udział w konkursie — otrzymali wyróżnienia.

Należy ocenić iż wysiłek grupy artystycznej był duży.

Sportowe Igrzyska Przyjaźni były jedną z najpiękniejszych imprez sportowych. Poziom zawodów był nieporównanie wyższy niż na poprzednich Festiwalach, a w celu dyscyplinacji sportowych osiągnięte wyniki były wyższe niż na Olimpiadzie.

Największe osiągnięcia uzyskaliśmy w kolarstwie szosowym i boksie. Dobrze wypadły ekipy wioślarzy, lekkoatletów, pływaków, zapasników, ciężarowców. Słabsze wyniki osiągnęliśmy w tenisie stołowym, gimnastyce skokach do wody, kajarkarstwie i siatkówce.

Ogółem ustanowiono 12 rekordów Polski, 2 tego lekkoatletów, 4 pływaków 5 i ciężarowców 3. Ponadto pobito 7 nowych rekordów życiowych. Nadmieniamy, że prawie wszystkie płytki ustanowili rekordy życiowe na dużym basenie. Ogółem zdobyliśmy następujące miejsca punktowane:

1. Medale złote:
  - a. kolarstwo 1 przez 4 zawodników
  - b. boks 2 przez 2 zawodników
2. Medale srebrne:
  - a. wioślarstwo 4 przez 8 zawodników
  - b. gimnastyka 1 przez 1 zawodnika
  - c. boks 2 przez 2 zawodników
3. Medale brązowe:
  - a. wioślarstwo 1 przez 4 zawodników
  - b. boks 3 przez 3 zawodników
  - c. podn. cięż. 1 przez 1 zawodnika
  - d. zapasy 2 przez 2 zawodników
  - e. pływanie 3 przez 2 zawodników
  - f. lekkoatlet. 2 przez 2 zawodników

oraz 31 dyplomów za IV, V, VI miejsca zdobyte przez 44 zawodników.

Ogółem zawodnicy nasi zdobyli medale w 22 konkurencjach, a biorąc pod uwagę, że niektóre z tych zwycięstw były dorobkiem zespołów, to ogółem przyznaliśmy do Polski 32 medale.

Dyplom zdobył 44 zawodników w 31 konkurencjach. Ogółem 76 zawodników w 63 konkurencjach zdobyło punktowane miejsca. Widzimy więc, że ekipa sportowa spisała się nieźle.

Wystawa polska wyróżniała się spośród innych. Wystawa cieszyła się dużym powodzeniem. Zwiedzający interesowali się szczególnie obudową Warszawy. Dużą makieta śródmieścia Warszawy była ostrym punktem dyskusji.

Rozprowadziliśmy przeszło 100.000 egzemplarzy wydawnictw Pamiątki i podarki przyslane przez młodzież z województw wręczone były delegacjom na spotkaniach.

- Polska wzięła udział w konkursach w dziedzinie literatury, malarstwa, grafiki, rzeźby, pieśni i filmu. W konkursach tych uzyskaliście następujące nagrody:
1. W filmie — złoty medal za film „Warszawa”.
  2. W literaturze — srebrny medal M. Brandys.
  3. W literaturze — dyplom B. Czeszko.
  4. W muzyce — dyplom E. Olearczyk.
  5. W malarstwie — dyplom A. Wróblewski.
  6. W dziedzinie rzeźby — medal brązowy H. Lulę, dyplom Harmacińska, dyplom Ustowska.
  7. W grafice — medal brązowy Bernacińska.

Ogólnie trzeba stwierdzić, że Polska delegacja na IV Światowy Festiwal godnie reprezentowała młodzież polską i wniosła poważny wkład w zwycięstwo idei Festiwalu — idei pokoju i przyjaźni.

Sam Festiwal, pobyt polskiej delegacji na Festiwalu, praca delegatów z młodzieżą po Festiwalu niewątpliwie uwielokrotniły wysiłki polskiej młodzieży w pracy dla szczęścia i świetności naszej Ojczyzny, dla pokoju na świecie.

PRZED III ŚWIATOWYM KONGRESEM STUDENTÓW W WARSZAWIE

Kryzys szkolnictwa wyższego w USA

Rektor Uniwersytetu Denison, w stanie Ohio — Brown, nigdy nie wyznawał żadnych światoburczych idei, nie skalał się też z pewnością żadną „wytrotową” działalnością. Jest on spokojnym i lojalnym obywatelem Stanów Zjednoczonych, wierzącym niezachowanie w amerykański „styl życia”. Pewnego pięknego poranku Brown zrobił rachunek sumienia i niespodziewanie dla siebie samego doszedł do wniosku, że rektorzy uniwersytetów amerykańskich nie zmiernie dużo czasu poświęcają zabieganiu wokół „bogactw wód” w celu zdobycia ich względów. „Bogactwa wód” — oczywiście rektor nazywał banki i trusty, które rządzą i podzielną uniwersytetami amerykańskimi.

Senator Mac Carthy uderzył na alarm: „wkraczamy do systemu wychowania ujawniającego komunistów i komunistycznie myślących”. Sam szef „inkwizycji” przewodniczący ostatecznej Komisji Badania Działalności Antyamerykańskiej — Harold Velde, zabrał się również do dzieła oznajmiając wszem i wobec, że i on zamierza „zbadać” teren wyższych uczelni, określając go jako „bardzo urodzajny” (a very fertile field). Zakomunikował też, że pod obserwacją znajdują się już uniwersytety w Harvard, Kolumbia, Chicago i Yale. W 33 stanach wprowadzono ponadto ustawy o lojalności wykładowców i nauczycieli.

wykładowcy amerykańscy ni mniej ni więcej tylko „sowieciarzują” system uniwersytecki USA. Na uczelniach amerykańskich wytworzyła się sytuacja, którą plastycznie odmalował niejaki William O. Douglas: „Właściciele (uczelnin) — przyp. W. Cz.) stają się detektywami — studenci, rodzice... stają się informatorami”. Czyli innymi słowy budują obrazek wzajemnego szpiegowania się, denuncjacji i prowokacyjnych nagonek.

przeciwko uniwersytetom amerykańskim zmierzają do zduszenia wszelkiej wolnej, postępowej myśli, do zastraszania „liberalnych” naukowców i przepięknie odwołanie całego systemu nauczania duchem obskurantyzmu, rasizmu i agresji. Krucjata ta ma na celu odizolowanie młodzieży amerykańskiej od wszelkich prądów postępowych i utrzymanie jej w ramach ideologii „comiców”, „best-sellerów” i pornograficzno-kryminalnych filmów.

Postęp grozi „czerwonym niebezpieczeństwem” Reakcyjna prasa amerykańska z zapalem wzięła się do tej kampanii. Zaczęła podawać różne pikantne, a raczej profanujące informacje o tych lub innych profesorach, którzy ulegli wpływom „podjeźranych” idei, wypowiedzieli się za pokojem, czy też wygłaszali inne pośladki sprzeczne z duchem „wolnego świata”.

Przed Komisją do Badania Działalności Antyamerykańskiej przewinął się tylko koronny „świadok” — Alton Zoll — oświadczył: „Postępowe wychowanie sprzyja socjalizmowi”. Dr Della Dood wyjawiała „tałemnicę”, że komuniści otrzymali instrukcje popierania postępowego systemu wychowania, a stał lojalny wniosek, że wszystko co ma jakikolwiek związek z postępowym „czerwonym niebezpieczeństwem”. Mr Pridonoff bez zająknięcia stwierdził, że

„Wprawne” oko Mac Carthy’ego, Veldego i innych apostołów faszystów, dojrzało obławy nieprawy i nieuczciwości również w podreżnikach uniwersyteckich. Książka Franka Magardera „American Government” została zakazana w stanie Georgia, dlatego że... „załapała wzmocnienie ONZ”. Podręcznik „American Democracy” and Tomorrows napępowany został w Kalifornii z tego powodu, że „wychowała system wspólnego władania szkołami naukowymi i politycznymi” i „z podobnych przyczyn zostały zdeklasifikowane książki podreżników uniwersyteckich, utworów literackich i książek naukowych.

Ten proces wychowania bezmyślnych, bezkrytycznych, ślepych politycznie i niedojrzałych moralnie i ideowo ludzi, rozpoczyna się zresztą znacznie wcześniej niż na uniwersytecie, bo już w szkole podstawowej i średniej. Oto jak maluje sytuację w szkołach średnich USA cytowane już „New Republic”. Program szkolny „składa się z 55 problemów, z których problem zdobywania wprawy w tańcu, zabawach i grach towarzyskich itd. zajmuje tyleż miejsca co przyswajanie sobie zdolności studiowania i rozwiązywania zagadnień ekonomicznych, społecznych i politycznych”. I nawet daleka od lewicowości „New Republic” zmuszona jest przyznać, że „60 proc. czyli 3/5 obywateli USA nie jest w stanie korzystać z intelektualnego wychowania lub chociażby zdobywać umiejętności w uprawianym zawodzie. Skutek jest taki że — jak czytamy we wspomnianym czasopiśmie „większość narodu przeznaczona jest do urodzenia do roli drwali lub woziołków dla wybranej garstki, która powołana jest do zajęcia uprzywilejowanego stanowiska w społeczeństwie”.

Kto sprawuje kuratelę nad studującą młodzieżą?

Chcecie może wiedzieć kto sprawuje kuratelę nad studującą młodzieżą?

Opowiada nam o tym wczepujący dr Hubert Beck w swojej interesującej pracy pt. „Men who control our Universities”. „66 proc. opiekunów zajmuje jedno lub więcej poważnych stanowisk — włącznie ze stanowiskami dyrektorów — w jednym lub kilku przedsiębiorstwach... Cała grupa opiekunów (754 z 30 uniwersytetów) zajmuje ogółem 2656 kierowniczych stanowisk w życiu gospodarczym naszego kraju”. Licznie reprezentowani są w tej nadzanej uniwersyteckiej instytucji bankierzy — „16 proc. członków kierowniczych instancji uniwersyteckich — pisze dr Beck — zajmuje kierownicze, często dyrektorskie stanowiska w jednej lub kilku instytucjach finansowych”.

Cena pomocy

Monopolisci z Wall-Street postawili sprawę jasno: „Jeśli uniwersytety chcą otrzymać pomoc od sfer biznesu muszą... usunąć krytykujących kapitalizm...” (New Republic, z dn. 19.1.1953 r.).

W. CZARNECKI

Na dziedzi: demonstracja studentów Meksyku w obronie swych praw, w obronie suwerenności swego narodu, w walce z atakującą policją.

50-lecie Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Partia nierozzerwalnie związana z masami pracującymi

Stworzona i wypastowana przez wielkiego Lenina Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego wyrosła z najsłabszych pragnień, dążeń i walki ludu pracującego.

Cała półwiekowa działalność Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego wykażała służność wskazywania na źródła niezwykłej siły, która jest jej w masami pracującymi, serdeczne poparcie ludu pracującego dla hasła i programu partii, które są zawsze zgodne z interesami mas. Warunkiem zaś zwycięstwa ludu pracującego jest zespolenie się wokół swojej partii.

W oparciu o naukę marksizmu-leninizmu Partia Komunistyczna wskazuje, że lud — twórca wszystkich dóbr materialnych — jest prawdziwym twórcą historii. „Tylko ten zwycięży i utrzyma władzę — uczy Lenin — kto wierzy w naród, kto zanurzy się w źródle żywej twórczości ludowej”.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego głęboko wierząca w lud — wysoko nieśmiertelność walczy o jego wolność i szczęście. Przypomnijmy sobie lata pierwszej wojny światowej rozpoczętej przez państwa imperialistyczne w celu zdobycia nowych terenów dla swego panowania. Masy pracujące Rosji zmuszone były przez carów samowładzi wołać do wojny i ponieść jej ciężary, wojny wywołanej w interesie ciemiężczyli i wyzyskujących. A przecież prawdziwym pragnieniem mas było nie pragnienie krwi w imię interesów burżuazji, lecz wyrwanie się spod jej jarzma — na wolność, do twórczej pokojowej pracy.

W tym przełomowym i nadzwyczaj trudnym okresie dla ludu pracującego różne drobnonacjonalistyczne i socjaldemokratyczne ugrupowania i partie zdradziły sprawę socjalizmu, jawnie popierając zabórce dążenia własnych imperialistycznych rządów. Jedyną partią prowadzoną przez Lenina pozostała wierna interesom mas pracujących, wierna ideałowi i wolności proletariatu całego świata. Komunistyczna Partia kierując się nauką marksizmu-leninizmu toczyła konsekwentną walkę o przekształcenie wojny imperialistycznej w walkę mas ludowych przeciwko władzy burżuazji, o wolność i szczęście ludu pracy, o pokój.

Lenin w swych słynnych tezach kwietniowych rzucił hasło zdobycia władzy dla ludu i ustanowienia dyktatury proletariatu. Hasło to w pełni odpowiadało interesom mas pracujących. Poprowadzony przez partię lud dokonał Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, ustanawiając Władzę Rad, tworząc prawdziwie ludowe państwo. W wyniku zwycięstwa Rewolucji Socjalistycznej odebrano burżuazji środki produkcji, fabryki, ziemie, koleje, banki. Wszystko to przeszło na własność ludu pracującego. Wielomilionowe masy pracujące przekonały się wówczas dobitnie, iż tylko Partia Komunistyczna — awangarda klasy robotniczej — najlepiej walczy o ich interesy, zapewnia im dobro i szczęście, ofiarując im dobro i ojczyznę.

Międzynarodowa burżuazja przetrząsała zwycięstwem Rewolucji Socjalistycznej — zorganizowała zbrojną interwencję. Na młode, pierwsze w świecie państwo robotników i chłopów rzuciły się potężne armie 14 państw imperialistycznych. Zagrożona została wolność i władza ludowa — zdobyte przez ludu pracującego — zdobycie interwencji i obronić wolność można było jedynie pod kierownictwem partii o żelaznej dyscyplinie i zwiartych swych szeregów, uzbrojonej w przodującą teorię rewolucyjną — marksizm-leninizm, cieszącą się bezgranicznym poparciem i miłością klas robotniczych, mas pracujących. Taką partią jest Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. Na wezwanie i pod kierownictwem partii robotnicy i chłopcy, nie zrażając się głodem, brakiem obuwia i odzieży, epidemiami i buntami kulakami — pokonali interwencję, obronili młodą władzę radziecką i własną wolność. Plany burżuazji międzynarodowej zmarszczone i podziela Rosji o przekształceniu jej w kolonię niepodległości imperialistycznych została na zawsze przekreślona.

Historia dowiodła głębię służności słów Lenina, który w tym niezwykle ciężkim okresie mówił: „Nigdy nie zostanie zwyciężony naród, w którym robotnicy i chłopcy — większość światłomilów — odzuli, przekłonił się, nie bronią swej własnej Radzieckiej Władzy, władzy ludu pracującego, władzy radzieckiej, której zwycięstwo zapewni im i ich dziełom możliwość korzystania ze wszystkich dobrodziejstw kultury, ze wszystkich dzieł pracy ludzkiej”.

Po zakończeniu wojny domowej i zaleczeniu zniszczeń, partia wskazywała masom pracującym, że droga do szczęśliwego życia i dobrobytu prowadzi przez nieustanne pomaganie sile gospodarczej kraju. Do tego zaś potrzebny jest potężny przemysł, który niezależnie kraj od państw imperialistycznych, pozwoli coraz to lepiej zaspokajać codzienne potrzeby ludzi pracy, stworzy podstawę do budowania nowej, zamożnej wsi, umożliwi rozwój nauki i kultury, partia rozgromiła trockistów, ziniwionowców, bucharinowców, którzy usiłowali się nie wierzyć w twórcze możliwości ludu, w możliwość zbudowania potężnego przemysłu, w możliwość stworzenia socjalistycznej wsi bez pomocy kulaków i wrogów ludu zwycięzcy idea budownictwa socjalistycznego. Program potężnego budownictwa dla dobra i rozwoju ojczyzny, w imię dobrobytu ludu pracującego, głęboka praca — usiłująca osiągnąć wstąpienie w świat — partii wśród wielomilionowych mas robotników, chłopów, wśród inteligencji pracującej — wyzwolił ich ogromny entuzjazm twórczy.

Pod kierownictwem partii masy pracujące zbudowały potężny przemysł ciężki — główną podstawę ekonomiczną socjalistycznej. Przeprowadzono przebudowę wsi — tworząc nową wieś socjalistyczną, na bazie najnowocześniejszej techniki rolniczej. Osiągnięto wielkie sukcesy w rozwoju nauki i kultury. Wszystko to było możliwe do osiągnięcia dzięki kierownictwu i polityce partii, dzięki jej codziennej trosce o zaspokojenie najwyższych potrzeb ludu pracującego,

Okres ciężkich prób w czasie Wielkiej Wojny Narodowej szczególnie mocno ukazał całą masę światu, że niezwykłość KPZR tkwi w jej najściślejszej więzi z masami, z narodem, siła zaś mas ludowych w ich zespoleniu się wokół partii.

W latach Wielkiej Wojny Narodowej — KPZR była motorem i organizatorem całego społeczeństwa radzieckiego w jego gorącym przagnieniu walki z najeźdźcami i w obronie ojczyzny socjalistycznej, w obronie ekonomicznych zdobyczy narodów ZSRR. Poprowadziła ona kraj Rad drogą historycznych zwycięstw. Zwycięstwa te przyniosły nie tylko rozgromienie hitlerowskiej najeźdźczyńcy, lecz także wyzwoliły spod jarzma faszystów inne narody.

Po zakończeniu wojny przed ludem pracującym, przed całym narodem radzieckim stanęły nowe ogromne zadania. Partia Komunistyczna natychmiast całą naród radziecki do twórczej pracy nad tym, aby szybko odzyskać kraj, który zniszczone wojennymi, aby pomnożyły się jego bogactwa i siły, by zabezpieczył przed nowymi zakusami wrogów. Partia natychmiast narodziła pracę na rusztowaniu komunizmu.

Masy pracujące wielkiego Związku Radzieckiego zagwarantowane i kierowane przez wypróbowanego wodza — Partię Komunistyczną w krótkim czasie odbudowały kraj, że zniszczeń wojennych, posunęły daleko naprzód wszystkie gałęzie socjalistycznej gospodarki, nauki i kultury. Codziennie osiągnęte przez naród radziecki

wielkie sukcesy pozwalają stale podnosić poziom jego życia materialnego i kulturalnego.

Jakże więc masy pracujące mogłyby nie kochać takiej partii, która od zarania swjej działalności mądrze i przewidywająco kieruje ich walką, uznając ją za najwyższe prawo troski o dobro i szczęście przystępującego człowieka. Wielomilionowe masy skupiające się wernie wokół umiłowanej partii dążą ją i jej kierownictwo — Komitet Centralny bezgranicznym zaufaniem, widzą w niej siłę przewodnią, która drogą do jedynie słuszną drogą do całkowitego zwycięstwa.

KPZR wykorzystując i umacniając miłość do swojej partii, nie odwraca się od wielomilionowych masami bezpartyjnych robotników, chłopów, kolechozów, kobiet i młodzieży nieustannie wzbogaca ich doświadczeniem i wiedzą, podnosi ich poziom świadomości do poziomu świadomości partii — wskazywał Lenin.

Miliony ludzi bezpartyjnych, zrzeszone w organizacjach radzieckich, w związkach zawodowych, w Komsomole, biorą udział w dewocjonalnym o losach narodu i państwa, wpływają na likwidację spozostawionych błędów i braków w życiu gospodarczym i politycznym.

ogromną rolę spełnia tu wypróbowany oraz podstawowa metoda wychowania ludzi pracy — krytyka i samokrytyka. Samokrytyka, a zwłaszcza krytyka oddolna, pozwala ujawniać i pokonywać niedociągnięcia organów partyjnych, państwowych i gospodarczych. Krytyka i samokrytyka podnosi świadomość polityczną mas pracujących, pozwala rozwijać w nich poczucie odpowiedzialności za losy ojczyzny, poczu-

cie że są one pełnoprawnym gospodarzem kraju, uczy masy pracujące sztuki rządzenia krajem.

Partia wymagając od swoich organizacji, jak najbardziej troskliwego wnikania w potrzeby ludzi pracy, codziennej troski o podniesienie ich dobrobytu kulturalnego i materialnego, w jak najszerszym zakresie uwzględnia krytykę oddolną mas. Uchwalony na XIX Zjeździe statut KPZR zobowiązuje komunistów do rozwijania samokrytyki i krytyki z dołu. „Tłumienie krytyki jest wielkim złem — głosi statut. — Ten, kto tłumi krytykę, zasłępuje ją eufekalstwem i wychwalaniem, nie może znaleźć się w szeregach partii”.

Małra i dalekowieczna polityka KPZR, polityka umacniania i rozszerzania istniejącej w masami pracującymi, pozwoliła wyzwolić olbrzymi horyzont robotników i chłopów, zorganizować ich i kierować nimi w zwycięskiej walce przeciw kapitalizmowi, a następnie w budownictwie socjalizmu i komunizmu.

W ciągu półwiekowej działalności KPZR nagromadziła ogromne doświadczenia, wypracowała najlepsze zasady kierowania masami pracującymi, umacniania i pogłębiania wiary w nią. Doświadczenia te i zasady mają niezwykle znaczenie międzynarodowe — weszły one do skarbnicy doświadczeń międzynarodowego ruchu robotniczego. Są one zagwarantowane przykładem i natężeniem dla wszystkich partii komunistycznych i robotniczych w ich walce o wolność i szczęście ludu pracującego.

J. BLACHOWICZ

„Uczcie się latać coraz wyżej, coraz szybciej, coraz licznie i coraz lepiej. Nie pozwólcie, by Polska pozostawała w tyle od najbardziej nowoczesnych zdobyczy lotnictwa. Waszym wzlotom w błękity polskiego nieba towarzyszą życzenia wszystkich współobywateli, abyście pomyślnie i zwiędętorowali nowe szlaki rozwoju polskiego lotnictwa”.

BOLESŁAW BIERUT

Samolot nasz zawsze gotowy do lotu!

Oficer Stajniak, wzorowy pilot, dowódca produkującej załogi zetempowskiej.

„Był upalny dzień. Po skończonych lotach załoga wraz ze swym dowódcą oficerem pilotem Stajniakiem zebrała się w połowie świetlicy, aby omówić rezultaty dnia pracy. Mechanicy poszczególnych specjalności i strzelec pokładowy skrupulatnie zapisywali uwagi dowódcy

— Wkrótce mijają pierwsza rocznica objęcia przez ZMP szefostwa nad Wojskami Lotniczymi — mówił dalej oficer Stajniak. — Powinniśmy uczcić ten dzień zdobyciem miana produkującej załogi. Jak myślicie, poddamy?

— Jak jeszcze lepiej przyłożymy się do pracy — powiedział plut Szczępański — miano produkującej załogi zdobydziemy!

I oto zetempowska załoga pilota Stajniaka z jeszcze większą wytrwałością i zapałem walczy o stosowanie produkujących metod pracy, które pozwoliłyby podnieść na wyższy poziom jakość obsługi i eksploatacji sprzętu lotniczego. Na zebraniach zetempowskich wymieniane są doświadczenia w opanowaniu wiedzy wojskowej i politycznej, zetempowcy

radzą również, jak organizować pracę na sprzęcie, jak przestrzegać zasad eksploatacji i obsługi sprzętu w warunkach polowych.

Mechanicy starają się jak najdokładniej opracowywać plany pracy, aby móc wykonać każdą minutę. Często można spać w świetlicy polowej mechaniczów: plut. Szczępańskiego i kpr. Chałata, naradzających się nad sposobami wzorowego wykonania swoich obowiązków.

W czasie pracy na sprzęcie, każdy z członków załogi zajmuje się z góry przewidzianymi czynnościami, narzędzia i części zapasowe są na czas przygotowane. Toteż samolot oficera Stajniaka jest zawsze gotowy do lotu.

W notesie dowódcy klucza coraz to częściej przy nazwiskach żołnierzy z załogi Stajniaka pojawiały się dobre i bardzo dobre oceny za należyte przygotowanie samolotu do lotu, zdyscyplinowanie, ścisłe przestrzeganie regulaminów i instrukcji. Załoga oficera Stajniaka wysunęła się na czoło produkujących załóg w podod-

ziale, a jej dowódca zdobył miano mistrza celnego ognia.

Skoro świt mechanicz udali się na lotnisko, aby przygotować samoloty do lotów.

Żołnierze załogi oficera Stajniaka nie zwlekając przystąpili do pracy. Plut. Szczępański jeszcze raz sprawdził wskazania przyrządów, a jego pomocnik kpr. Szymański skontrolował pracę silnika. Mechanik uzbrojenia kpr. Chałata przygotował nowy ładunek przyrządów. W oznaczonym czasie plut. Szczępański zameldował technikowi o gotowości bojowej samolotu. Do kabiny wszedł oficer Stajniak.

Nadeszła chwila startu. Błyszcza maszyna pomknęła po pasie startowym. Daleko odprowadzali ją uważne oczy mechaniczów.

Pilot Stajniak wziął kurs na połigon. W pewnej chwili spłaszczył na dół. Z wysokości 1,5 tys. metrów ludzie wyglądali jak główki od szpilek, stojące obok domy, jak małe klocki drzewa. Na polach kłębiły się traktory. Ludzie krzyczeli przy sprzęcie zboża. Przez głowę pilota przemknęła myśl:

Kpr. Marchowiecki, zetempowiec, produkujący strzelec pokładowy.

jakże piękne jest życie w kraju ludzi wolnych, budujących radosną przyszłość dla siebie, dla narodu.

Spojrzał na zegarek. Za chwilę mijał się nad poligonem. Szybko rzucił okiem na przyrządy pokładowe i całą wagę skoncentrował na prawidłowym wykonaniu manewrów dla zaatakowania celu. Z uwagą patrzył w siatkę celownika. Jeszcze sekunda i cel znalazł się w samym środku siatki. Nacisnął przycisk, zgrzytnęły zamki i bomby runęły w cel. W następnym ataku dół sortu z kaemem.

Wykonawszy zadanie, pilot Stajniak wrócił na lotnisko. Zanim wysiadł z kabiny ujrzał biegnących ku niemu żołnierzy. Widząc ich radosne, uśmiechnięte twarze, domyślił się wyników lotu.

„Tytuł produkującej nadaje załozce ppr. Stajniaka”.

Trudno opisać radość, jaką w dniu tym przeżywała zetempowska załoga oficera Stajniaka. Cieszyli się, że wzorową pracą na sprzęcie, ścisłym przestrzeganiem regulaminów i instrukcji, zdyscyplinowaniem, zdobyli tytuł produkującej załogi, godnie czczonej pierwszej rocznicę objęcia przez ZMP szefostwa nad Wojskami Lotniczymi.

ADAM SPYTEK, kpt.

Zetempowcy w czołówce szybowcowej świata

Bilans dotychczasowych osiągnięć naszych szybowców jest radosny i bardzo pouczający. Radosny, gdyż w miarę jak rośnie i potężnieje nasza Ludowa Ojczyzna — ważne ognio w niezwykłym obozie pokoju — rośnie i rozwija się nasz ludowy sport szybowcowy. Pouczający, ponieważ wskazuje jasno i niezbicie, że jedynie w warunkach władzy ludowej możliwy jest tak wspaniały, masowy rozwój pięknego sportu lotniczego, elitarnego i niedostępnego dla młodzieży robotniczej i chłopskiej w krajach kapitalistycznych.

Przyjrzyjmy się naszym osiągnięciom. W całym okresie międzywojennym do roku 1939 polskie szybownictwo uzyskało ogółem 225 srebrnych odznak szybowcowych. W Polsce Ludowej, w ciągu zaledwie 7 lat pracy naszego szybownictwa zdobyliśmy ogółem do dnia 1 sierpnia br. 480 tego rodzaju odznak. Złoty odznak szybowcowy przed wojną w ogóle nie mieliśmy, obecnie posiadamy ich już 82, z tego w bieżącym sezonie lotniczym zdobyli nas użyskali 32 odznaki. Przed wojną użyskali polscy szybowcy, po wywołaniu ustanowiono ich 10. Łączna ilość uzyskanych krajowych rekordów szybowcowych sięga w Polsce Ludowej cyfry 100, przy czym tylko w roku bieżącym uzyskano ich 20.

W roku 1949 FAI (Międzynarodowa Organizacja Sportu Lotniczego) wprowadziła na wniosek Polski Ludowej najwyższą odznakę pilota szybowcowego: „Złote „D” z trzema diamentami”. I w tym możemy się poszczycić nie byle jakim sukcesem w skali międzynarodowej. Szybownictwo Polski Ludowej uzyskało w ciągu zaledwie czterech lat 107 diamentów, w tym znajduje się:

44 posiadaczy 1 diamentu
15 posiadaczy 2 diamentów
11 posiadaczy 3 diamentów.

Trzeba zaznaczyć, że na świecie znajduje się ogółem 18 posiadaczy kompletu (trzech diamentów). Wśród nich właśnie jest aż 11 Polaków. Reszta tego rodzaju odznak należy do 4 Francuzów i po jednej do Amerykanina, Anglika i Niemca, zamieszkują-

cego w Stanach Zjednoczonych (**). Jest to sukces niewątpliwy i bez precedensu w historii szybownictwa, podobnie jak bez precedensu są tegoroczne Szybowcowe Mistrzostwa Polski w Lesznie. Były one największą imprezą szybowcową świata w ostatnich kilku latach — zarówno pod względem masowości, poziomu wyzycynowego i rozmachu organizacyjnego. W czasie tych mistrzostw ZMP-owcy, piloci LPZ wykonali po raz pierwszy w historii szybownictwa masowy (27 osób) przelot po trójce 300 km, który jest konkurencją bardzo trudną; wykonało go przedtem zaledwie kilku pilotów na świecie, a wśród nich jeden Polak. Podczas zawodów nasi piloci ustanowili ogółem 14 rekordów Polski i jeden światowy.

Obecny stan krajowych rekordów szybowcowych ilustruje również naszą mocną pozycję w świecie. Oto niektóre pozycje z tabeli:

szybowce jednomiejscowe — mężczyźni
Długość trasy — 35 godzin 14 minut;
Przelot otwarty — 615 km;
Wysokość absolutna — 8130 m;

Szybowce dwumiejscowe — mężczyźni
Przelot otwarty — 544 km;
Przelot docelowy — 544 km (równocześnie rekord świata);
Wysokość absolutna — 9293 km.

Polska posiada w tabeli międzynarodowych rekordów ogółem 4 pozycje, w tym 3 kobiece.

Cyfrы te wskazują wyraźnie na naszą mocną pozycję w szybownictwie światowym. Mówią i o tym, że szybownictwo nasze nie tylko dorównało, ale przesięgnęło wszystkie kraje kapitalistyczne i że zwycięsko toruje sobie drogę do dalszych sukcesów. Twórcami tych sukcesów są ZMP-owcy, produkujący piloci polskiego szybownictwa. Popatrzmy na niektórych z nich:

Student Politechniki Wrocławskiej Jerzy Popiel jest ZMP-owcem, ma 22 lata; jest on Mistrzem Polski w szybownictwie na rok 1953. Zdobył on Złotą Odznakę z trzema diamentami i ustanowił rekord świata.

Andrzej Ziemiński z Warszawskiego Aeroklubu LPZ ma 20 lat i jest członkiem ZMP. Ziemiński posiada IV stopień wykształcenia szybowcowego i I stopień wykształcenia silnikowego oraz Złotą Odznakę z trzema diamentami. Jest posiadaczem krajowego rekordu w przelocie otwartym na szybowcu jednomiejscowym (620 km). Brał udział w VIII i IX KZS. W I SMP w Lesznie w r. bież. zdobył tytuł wicemistrza Polski.

24-letni Zbigniew Kirakowski ze Śląskiego Aeroklubu LPZ, jest synem ślusarza. Zetempowiec Kirakowski rozpoczął szkolenie szybowcowe w 1949 roku. Obecnie posiada IV stopień wykształcenia szybow-

cowego oraz Złotą Odznakę z trzema diamentami. Jest studentem Politechniki Śląskiej. Brał udział w IX KZS w Przanjaniu i I SMP w Lesznie, gdzie zajął 5 miejsce.

W Ostrowskim Aeroklubie LPZ lata Henryk Zydorczak. Ma on lat 22 — ojciec jego jest maszynista kolejowym. Zydorczak należy również do ZMP. Z zawodu jest tokarzem. Z lataniem zetempowców II stopień wykształcenia w szkole szybowcowej. Kolejne stopnie wykształcenia uzyskiwał w macierzystym aeroklubie. Posiada obecnie Złotą Odznakę z trzema diamentami. Startował w I SMP, gdzie zajął 17 miejsce.

Znaną pilotką jest ZMP-owka Wanda Szemplińska, studentka Politechniki Warszawskiej. Mistrzynią Polski w szybownictwie na rok 1953 i rekord świata — oto jej najważniejsze sukcesy.

21-letnia Maksymiliana Czmielówna ze Śląskiego Aeroklubu LPZ w Stalinogrodzie jest córką górnik, reemigranta z Francji. Jest członkiem ZMP. Posiada obecnie IV stopień wykształcenia szybowcowego oraz II stopień wykształcenia silnikowego. Startowała w I SMP w Lesznie, gdzie w klasyfikacji kobiecej zajęła czwarte miejsce.

Jest ich, produkujących młodych pilotów bardzo wielu. Niesposób wszystkich wymienić. ZMP-owcy swymi pięknymi osiągnięciami w szybownictwie dają codziennie dowód, że godnie realizują wskazania tow. Bieruta i uchwałę ZG ZMP o szefostwie nad lotnictwem, że latają coraz pewniej, śmieję i lepiej. Dlatego też z dumą meldują o wynikach swej nauki i pracy w dniu Święta Lotnictwa Partii i narodu polskiemu. Pod troskliwą opieką Partii i Rządu zdobywają dla Polski Ludowej nowe powietrzne szlaki.

J. R. Konieczny

*) Poszczególne diamenty uzyskuje się z 11 wykładów przelotu w linii prostej na odległość ponad 500 km, 2) za wykonanie przelotu docelowego na odległość 300 km, 3) wykonanie lotu wysokości (użyskanie przewyższenia) 5000 m.

*) Związek Radziecki nie rejestruje u siebie lotów rodzaju odznak szybowcowych i stosuje odrębną klasyfikację szybowcową.

MISTRZOSTWA „małego lotnictwa”

Jan Bury z Poznania, jak wielu młodych ludzi marzył o lataniu. Złoty jednak w Polsce przedwojennym, a tam za niezwykłość marzeń trzeba było płacić. Kiedy więc Jan Bury zaczął swoje marzenia wcielają w życie, rozpoczynając od budowy modelu latającego musiał płacić za materiały, kiedy zaś chciał się szkolić na kursie szybowcowym, musiał na ten cel przeczekać nagrody i pieniądze, zdobyte na jakichś zawodach. Inny poznania, modelarz Jan Tomaszewski tak dziś opowiada o swoich kłopotach w 1937 roku: „Próbowałem moje modele budować w modelarni kolejowej, ale materiał był tam bardzo drogi, za każdy zniszczony drobiazg słono się płaciło, że bardziej opłacało się grzebać w domu”.

Te strapienia Burego i Tomaszewskiego nieznane są zetempowcy Henrykowi Grabaskiemu z Olkusza. W 1948 roku zobaczył on na wystawie egzemplarz czasopisma „Skrzydła i Motor”. Kupił pismo. W numerze był rysunek modelu latającego.

— „Wystrugałem pierwszy mój model z patyków — wspomina Grabaski — i puszcłem z wieży triangulacyjnej”.

Od tego się zaczęło. Potem przyszła modelarnia Ligi Lotniczej. Materiał i naukę pobierał Grabaski za darmo. W takich warunkach talenty rozwijają się szybko. W 1950 roku model — szybowiec Grabaskiego zajmuje w okręgowych zawodach 21 miejsce na 60 modeli, a już w latach 1951 i 1952 — 1 miejsce.

Na Ogólnopolskich Zawodach Modeli Latających zajmuje Grabaski 17 miejsce.

Wczoraj był Grabaski ślusarzem i przodownikiem pracy w Olkuskiej Fabryce Naczyni Emaliowych. Dziś prowadzi modelarnię Ligi Przyjaciół Żołnierza.

Jutro? Na jutro Grabaski ma pewne plany. Ale o tym — potem...

Bury i Tomaszewski — starzy mistrzowie modelarstwa spotkali się z Grabaskim na I Krajowych Zawodach Modeli Latających klasy mistrzowskiej o puchar tygodnika „Skrzydła Polska”, które odbyły się w pierwszych dniach sierpnia w Pobjedniku Wielkim za Nową Hutą. Już to samo ich spotkanie świadczy o tym, że klasę mistrzowską osiągnął nie tylko doświadczony konstruktor-piloci „małego lotnictwa”, ale że młodzież i tu sięga po laury.

Pierwszego dnia zawody rozpoczęły się o godzinie trzeciej. Tak, tak o trzeciej rano. Dlaczego? Bo jeśli słońce mocno nagrzeje ziemię, powstają silne prądy wznoszące. W zawodach zaś chodziło o to: jeżeli chcesz zostać mistrzem, pokaż, że twój model potrafi utrzymać się długo w powietrzu bez sprzyjających warunków atmo-

sfericznych, bez szczęśliwych przypadków. Dlatego wybierano na zawody tak dziwną porę, jak godzina przed świtem.

Czy zawody są ciekawe? Tak. Wyobraź sobie, kolego, że model jak wielki owad lub dziwny, barwny ptak unosi się na długim, 50-metrowym holu. Pilot kieruje nim z ziemi. Ile to wrzeszeń, kiedy model nabiera wysokości, uwalnia się od holu i pędzi, jak prawdziwy szybowiec. Przy modelach o napędzie gumowym i silnikowym masz jeszcze dodatkowe emocje — jak wystartuje z deski?.. zapali — nie zapali na czas?.. A kiedy model zegłuje się wysoko, bezcelnie tnąc powietrze — przeżywasz radość wraz z zawodnikiem, który z dumą patrzy na skutki swej znużonej nieraz roboty.

W I Krajowych Zawodach Modeli Latających klasy mistrzowskiej zwyciężyła zespołowo ekipa Poznania, w której obok starego mistrza Jana Burego był dwaj zetempowcy — Jerzy Wesolowski i Zbigniew Swornowski. Miała ona łączny czas 2207,1 sekund. W kategorii szybowców pobila na głowę wszystkich mężczyzn Lucette Deglewska (360,8 sek. łączny czas), w kategorii modeli z napędem gumowym odniósł zwycięstwo doskonały technik modelarstwa, inż. Nieštoj z Warszawy (614,2 sek.).

A w kategorii „silnikowców” zdobył pierwsze miejsce Włodzimierz Szczepaniak, student politechniki łódzkiej, syn włóknianca, przodownik nauki i pracy społecznej. „Swoje zwycięstwo traktuję jako Czyn Festiwalowy” — powiedział (a odniósł je właśnie w czasie trwania Festiwalu w Bukareszcie).

Modelarstwo w Polsce Ludowej

weł, to nie takie zwykłe amatorskie „prywatne grzebanie”. Chcąc zostać prawdziwym modelarzem, musisz dobrze prznać zasady aerodynamiki, meteorologii i innych dziedzin wiedzy lotniczej. W ten sposób wciąga cie technika lotnicza. Jeden z kolegów wspomnianego już Grabaskiego z Olkusza jest dziś przodownikiem wykształcenia bojowego i politycznego w lotnictwie i dowódcą klucza, sam zaś Grabaski, któremu zdrowie nie pozwala latać, pragnie zostać konstrukctorem. Inny uczestnik zawodów, Antoni Iwanowicz z Pruszkowa, wybiera się do Oficerskiej Szkoły Lotniczej.

Wielu pilotów małego lotnictwa jest jednocześnie pilotami szybowcowymi i silnikowymi. „Dajmy dziś u nas do tego, aby modelarstwo odbywało skoki spadochronowe i uczyli się latać” — opowiada Jan Bury i to samo potwierdza Tomaszewski, który dziś jest instruktorem modelarstwa w słynnym Pałacu Młodzieży im. B. Bieruta w Stalinogrodzie.

Modelarstwo w Polsce Ludowej — to nie prywatna zabawa. To właśnie „małe lotnictwo” — przedsiębek „lotnictwa wielkiego”. Małe lotnictwo, jak każdy sport wymaga potrzebne w życiu cechy charakteru.

W kategorii silnikowców regulamin przewiduje, że silnik modelu nie może pracować w powietrzu dłużej, niż 20 sekund. Ani sekundę więcej. Tomaszewski wypuścił swój model. Silnik zapalił się na czas, model miał pięć lat. Ale... silnik pracował o sekundę za długo; falstara! Można by wybaczyć Tomaszewskiemu, gdyby kłął. Ale on tylko się uśmiechał...

A Grabaski? Próbował bić rekord Polski w czasie zawodów. Jego czerwony model szybowiec coraz to wzbijał się w górę, ale — znów opadał. Grabaski z uporem zaczął od początku. Raz, drugi, trzeci, piąty. Wreszcie za którymś razem model znalazł wznoszenie i zniknął w chmurze. Szukał wiatru w polu. A tyle się człowiek napracował! Ale nikt mimo to nie widział zetempowca Grabaskiego w złym humorze, ani podczas zawodów w kategorii „gumówek” kiedy pejąca guma potrzaskała kadłub jego modelu w drobny mak.

Tak „małe lotnictwo” wyrabia u człowieka hart, opanowanie, cierpliwość, zdyscyplinowanie, cechy tak potrzebne w „wielkim lotnictwie” i w ogóle w tworząc pracy.

Szefostwo nad lotnictwem oznacza także szefostwo nad „małym lotnictwem”. Zobowiązuje to instancje zetempowskie do opieki nad modelarniami i slynnym Pałacem Młodzieży im. B. Bieruta w Stalinogrodzie.

Modelarstwo w Polsce Ludowej — to nie prywatna zabawa. To właśnie „małe lotnictwo” — przedsiębek „lotnictwa wielkiego”. Małe lotnictwo, jak każdy sport wymaga potrzebne w życiu cechy charakteru.

Wobec stosunkowo prostej i łatwej drogi do szkolenia lotniczego w Polsce Ludowej, sporo młodych ludzi bez przemyślenia i decyzji zgłasza się, a potem zniechęca w trakcie szkolenia. W tej sytuacji warła zastanowienia wydaje się uwaga Jana Burego: „kandydaci na szkolenie lotnicze powinni przechodzić przez modelarnie. Kto przez zime utrzyma się w modelarni — z tego już będzie potem pociecha w lotnictwie”.

Jerzy Zieliński

Oficer Siusarczyk (z lewej) wiele uwagi poświęca doskonaleniu fachowości personelu technicznego.

ARNOLD SLUCKI Lotnikom

NA OBJĘCIE PRZEZ ZMP-SZEFOSTWA NAD WOJSKAMI LOTNICZYMI

Nie jestem, towarzysze, lotnikiem, poeta jestem, robotnikiem słowa. Chcę, by wiersz mój czuwał nad wami niby spadochron nad głową.

Zanurzeni w najwyższej chmurze, byście nigdy nie byli samotni. Prawdziwy jest ten tylko lotnik, kto z ludem swym siedzi poprzez burzę.

Kto kocha swą ziemię ojczystą, ten na niebie się z nią nie rozstaje. Zamiecie śnieżne nam pachną jak gryka, jak skrzydł nad ruczajem.

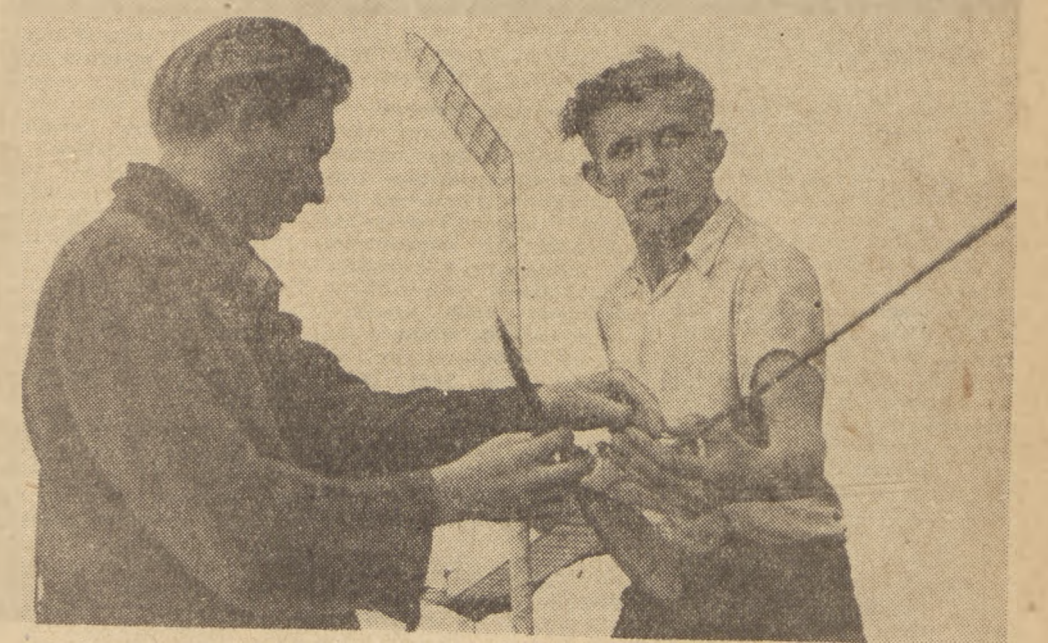
Pod nim lato wschodził płomiennie, plynie las roztopionym igliwim. I miasta jak gwiazdy bieleją z popiołów dęwnięte i żywe.

I pieśni śpiewają mu skrzydła wichura go żadna nie zwali i w ogniu krzyżowym nie zmlknie ni serce, ni motor ze stali. Gdzie szczęście, życie i młodość, plyną nasza skrzydłata nadziejo! My uśmiech wróćmy światu i twarz rozpogodzi się dziejów.

Siewcom mikrobów i śmierci nie lecicie nad naszą ulicą. Dla nich w chmurach nasza nienawidź już pali się błyskawicą.

Serce me, najczerniejszą różą, oddaję wam, przyjaciele. My życie wyrwmy płomieniom jak radziecki lotnik Gastello.

Ze zbiorku „Poranek” wydanego w Bibliotece poetyckiej „Iskier”.

Zetempowiec Henryk Grabaski, kierownik modelarni LPZ w Olkuszu, woj. krakowskie, przed startem swego modelu.

Przybycie do Moskwy delegacji rządowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej

Na zdjęciu (od lewej) przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania przy Radzie Ministrów ZSRR M. Z. Saburow, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR A. I. Mikojan, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i premier i minister finansów NRD dr H. Loch, wicepremier i minister przemysłu hutniczego i górnictwa NRD F. Selbmann, premier NRD — O. Grotewohl, wicepremier i minister budownictwa NRD dr L. Bolz oraz towarzyszące im osoby na Lotnisku Centralnym w Moskwie.

W dniu 20 sierpnia przybyła do Moskwy na zaproszenie rządu radzieckiego delegacja rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Na czele delegacji stoi premier NRD O. Grotewohl, w skład delegacji wchodzi: wicepremier W. Ulbricht, wicepremier O. Nuschke, wicepremier i minister budownictwa dr L. Bolz, wicepremier i minister finansów dr H. Loch, przewodniczący Rady Narodowej Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych prof. dr E. Correns, przewodniczący Państwowej Komisji Planowania B. Leuschner, przewodniczący Wolnych Niemieckich Związków Zawodowych H. Warnke, przewodniczący Centralnej Rady

Związku Wolnej Młodzieży Niemieckiej E. Boneker, minister rolnictwa i leśnictwa H. Reibel, minister handlu zagranicznego i międzynarodowego K. Gregor, minister przemysłu hutniczego i górnictwa F. Selbmann, szef misji dyplomatycznej NRD w Moskwie R. Appelt, przedstawicielka Związku Demokratycznych Kobiet Niemieckich I. Thiele, współpracownik ministerstwa spraw zagranicznych NRD P. Florin, sekretarz Delegacji E. Eisermann. Delegacji towarzyszy szef protokołu ministerstwa spraw zagranicznych NRD F. Thun.

Na lotnisku przybyłych powitali: pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów

ZSRR i minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR A. I. Mikojan, przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania przy Radzie Ministrów ZSRR M. Z. Saburow, wicepremier spraw zagranicznych ZSRR A. A. Gromyko, wicepremier handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR I. G. Kabanow i S. A. Borisow, Wysoki Komisarz ZSRR w Niemczech ambasador W. S. Siemionow, przewodniczący Rady Moskiewskiej M. A. Jasnów, komendant garnizonu moskiewskiego generał K. R. Sinilow, kierownik III Wydziału

Europejskiego i członek Kolegium ministrów spraw zagranicznych ZSRR G. M. Puzsikin, pełnomocnik ministerstwa handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR w NRD I. F. Siemienczasow, p.o. szefa protokołu ministerstwa spraw zagranicznych ZSRR W. W. Postojew oraz inni wyżsi urzędnicy ministerstwa spraw zagranicznych ZSRR i ministerstwa handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR.

Przybyłych witali również szef misji dyplomatycznej Niemieckiej Republiki Demokratycznej R. Appelt wraz z innymi członkami misji dyplomatycznej oraz członkowie przedstawi-

cielstw dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych.

Goście przeszli przed frontem kompanii honorowej. Odegrano hymny państwowe Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Związku Radzieckiego.

Lotnisko było udekorowane flagami państwowymi Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Związku Radzieckiego.

Na lotnisku wygłosił przemówienie premier NRD Otto Grotewohl, który wyraził wdzięczność rządowi ZSRR za zaproszenie delegacji rządowej NRD do Moskwy i poparcie walki narodu niemieckiego o zjednoczenie, demokratyczne i pokojowe milujące Niemcy.

Radziecki projekt rezolucji odpowiada interesom pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego

Skrot przemówienia A. Wyszyńskiego na posiedzeniu Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego NZ

Przemawiając 19 sierpnia na posiedzeniu Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego NZ, w dyskusji nad kwestią koreańską, szef delegacji radzieckiej A. Wyszyński oświadczył m. in.:

„Delegaci którzy zabierają głos, podkreślali już znaczenie rozejmu w Korei, zawartego 27 lipca br.

Historyczne doniesienie tego pamiętnego wydarzenia jest rzeczywiście ogromne. Na niedawnej sesji Rady Najwyższej Związku Radzieckiego przewodniczący Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkow powiedział w swym przemówieniu:

„Przez trzy i pół lata obóz pokoju i demokracji starał się doprowadzić do położenia kresu wojnie w Korei. Podpisanie rozejmu umożliwiło to walkę, ożywiająca miliony ludzi wola pokoju stała się tak pożądaną i skuteczną siłą, że agresorzy muszą się z nią liczyć.”

Historia wojny w Korei jest pouczająca. Wojna w Korei wykazała i dowiodła, że interwencja głęboko zawiadła się, gdy narzucają wojnę narodowi koreańskiemu liczyli na to, że przeprowadzą ją z łatwością, jako by jednym zamachem, nieomalże bawili się. Wojna dowiodła, że narody walczące o słuszną sprawę są niezwykłe siłowe nawet wtedy, gdy — jak powiedział G. M. Malenkow — zwalili się na nie najpotężniejsza machina wojenna współczesnego imperializmu: „oddanie dla sprawy wolności i niezawisłości swego kraju” — również w tym wypadku cytując słowa szefa rządu radzieckiego — radzi wielką odwagę, nieugiętość i masowe bohaterstwo”. W tym bohaterstwie czyni wielką zasługą przypada również chińskim ochotnikom ludowym, którzy przyszyli z pomocą swym braciom koreańskim w walce przeciwko interwencji, w walce o wolność i niezawisłość.

Radziecki, wyrażając wale o interesach wszystkich państw i narodów oraz ożwiawiając dążeniem do pokoju, dokładał krocznie wszelkich starań, aby położyć kres przeludnieniu wojny narzuconej narodowi koreańskiemu i kryjącym w sobie grzebie nową wojnę światową, aby zapewnić pokój w Korei i na całym świecie.

Nie widzę konieczności przypomnienia o obecności o tych wszystkich wysiłkach, jakie podjęła strona koreańska-chińska dla przewyższenia niemotywnych trudności podczas rokowań w Panmunjonie. Nie wolno jednak zapominać o fakcie, że rząd Chińskiej Republiki Ludowej i Koreańskiej Republiki Ludowej — Demokratycznej przydała ogromną zasługę w dziele ostatecznego uregulowania problemu jeńców wojennych.

Wszystkie poczynania lisymanowców dowodzą, że każda konkretna sprawa, która jest przedmiotem uregulowania kwestii koreańskiej, również obecnie — to powinno zwrócić uwagę zarówno tej komisji jak i Zgromadzenia Ogólnego oraz całej Organizacji Narodów Zjednoczonych — nie rezygnują ze swego zamiaru, by za pomocą wszelkich możliwych środków przeszkodzić pokojowemu zjednoczeniu Korei na zasadach demokratycznych, przeszkodzić pomocy w rozwiązaniu tego doniosłego zadania.

Nie jest przecież dla nikogo tajemnicą, że w swej prowokacyjnej grze lisymanowcy cieszą się poparciem ze strony reakcyjnych kół Stanów Zjednoczonych.

Dążenie do podporządkowania sobie Korei północnej pod płaszczykiem tzw. „zjednoczenia” Korei — to stary obłędny plan klikki lisymanowskiej. Na poprzednich sesjach przytaczaliśmy liczne fakty, które niezbicie to potwierdzały. Oceniając sytuację, jaka wytworzyła się z udziałem podpisania rozejmu, nie wolno nie zwrócić szczególnej uwagi na taki fakt, jak zawarcie między USA a Koreą południową, natchmiast po podpisaniu układu rozejmowego, tzw. „paktu obrony wzajemnej”.

Zrzuca się w oczy okoliczność, że pakt ten, udzielający Stanom Zjednoczonym prawa do utrzymania swych sił zbrojnych na terytorium Korei południowej, podpisany został natchmiast po podpisaniu przez te same Stany Zjednoczone układu o rozejmie w Korei, który to układ przewidywał, jak wiadomo, że jedną ze spraw omawianych na konferencji politycznej będzie sprawa wycofania z Korei wszystkich sił zbrojnych.

W tym samym czasie podpisuje się dwa wręcz przeciwnie składowe akty.

W bezpośrednim związku z paktem o tzw. „obronie wzajemnej” pozostaje również fakt, jakim wiadomo, że deklaracja 16 rządów — uczestników interwencji w Korei, które w deklaracji tej zobowiązały się z góry do udziału w nowej wojnie na Dalekim Wschodzie, jeżeli wojna taka zostanie znów rozpalona przez amatorów awantur wojennych.

Zadanie polega obecnie na tym, aby dopomóc narodowi koreańskiemu do jak najrychlejszej i najpełniejszej, pomysłowej odbudowy gospodarki narodowej, dopomóc mu do wykreślenia pokojowego życia, do zablężenia ciężkich ran zadanych mu przez wojnę. Z uwagi na niezwykłą doniosłość tego zadania rząd radziecki postanowił, jak wiadomo, już teraz przeznaczyć na odbudowę zniszczonej gospodarki Korei jeden miliard rubli.

Zgromadzenie Ogólne powinno, naszym zdaniem, powziąć na obecnej sesji takie decyzje, by przychyliły się one do sukcesu konferencji politycznej, która ma być zwołana, zgodnie z punktem 61 art. 4 układu rozejmowego, dla uregulowania w drodze rokowań zagadnień dotyczących wycofania z Korei obcych sił zbrojnych, pokojowego rozwiązania kwestii koreańskiej itd.

Stanowisko rządu radzieckiego w tej sprawie polega na tym, by kontynuując niezachwianie politykę pokoju dążyć do poko-

FPK całkowicie popiera walkę ludu francuskiego o poprawę bytu przeciwko rządowej polityce wojny

Biuro Polityczne Francuskiej Partii Komunistycznej ogłosiło deklarację, w której stwierdza m. in.: Biuro Polityczne Francuskiej Partii Komunistycznej podziwia wszystkich borykających się w walce ludu pracy i zapowiadając ich oraz ich związki zawodowe o swym całkowitym poparciu.

Biuro Polityczne protestuje przeciw postępowaniu się przez rząd armia, policja i pospolitymi przestępcami w celu złamania ruchu strajkowego. Różniacze i jego jedność skutecznie trzymają w szachu kapitalistów i ich rząd. Masy pracujące od-

niosły pierwsze zwycięstwo: przeszło 13 deputowanych domaga się zwolnienia Zgromadzenia Narodowego, które już byłoby się zebrało dla omówienia żądań mas pracujących, gdyby kierownictwo partii socjalistycznej (SFIO) przychylnie odpowiedziało na propozycję wspólnej akcji zawarta w liście, który skierował do SFIO sekretarz FPK.

W przewidywaniu zwolnienia Zgromadzenia Narodowego, Biuro Polityczne poleciło grupie parlamentarnej, aby zaproponowała parlamentarne grupy partii socjalistycznej wspólnie działające w celu uchylenia de-

kretyw, poprawy warunków bytu, umorzenia dochodów i zniesienia sankcji wobec robotników walczących o swe prawa, oraz natchmiastowego zwolnienia najwyższej komisji zbiorowych układów pracy.

W celu znalezienia trwałego rozwiązania obecnych trudności i wydobycia Francji z chaosu, Biuro Polityczne Francuskiej Partii Komunistycznej raz jeszcze podkreśla konieczność położenia kresu atlantycznej polityce wysięgu zbrojnej wojny, reakcji, konieczność prowadzenia polityki niezawisłości narodowej, pokoju, wolności i postępu społecznego.

Ludność Iranu manifestuje przeciwko spiskowcom

Agencja TASS donosi z Teheranu: 20 sierpnia ukazało się nadzwyczajne wydanie dziennika „Mardedonia”, który podaje, że podczas napadu na dom Mossadika zabiło i raniło przeszło 300 osób. Dom Mossadika został zburzony. Redakcja dziennika „Bachtare Esmuz”, „Szuresz”, „Kitefian” i „Besne Alante” zostały zdemolowane lub spalone.

Lokale partii „Nruye Sevon” i partii Paniraniistów są również zdemolowane.

Agencja France Presse donosi z Teheranu, że w dniu 21 sierpnia oddziały pancernie i oddziały piechoty zaatakowały liczne grupy mieszkających w Teheranie, którzy manifestowali na cześć dr Mossadika. Wojsko użyło broni palnej, raniąc wielu manifestantów.

Wbrew dywersyjnej akcji z prawicowych zw. zaw. — strajk trwa

W dziewiętnastym dniu pożądanego strajku w Francji przywódcy rozłamowych organizacji Forcé Ouvriere i chrześcijańskich zw. zaw. depuści się jawnej zdrady interesów mas pracujących, prowadzących na bazie jednolitej walki z rządową polityką militarystyczną i nędzy. Zawarli oni w wyniku tajnych, zakulisowych i separatystycznych — bo bez udziału CGT, skupiającej w swych szeregach znaczną większość mas pracujących — rokowań z rządem „kompromisowe porozumienie”, w celu podjęcia pró-

by rozbitcia strajku i podważenia jednolitego strajkującego. Warunki „porozumienia” z rządem dotyczą następujących kategorii pracowników państwowych i samorządowych: kolejarzy pocztowych, pracowników gazowni i elektrowni oraz parafinowej komunikacji miejskiej.

Wiadomość o dywersyjnej akcji rozbił strajk z prawicowych związków zawodowych wywołując głębokie oburzenie i protesty strajkujących. Na terenie całego kraju odbywała się zebrania komitetów jednolite, na

których zapadają rezolucje, wyrażające do kontynuowania strajku i potępiające rozłamowe machinacje. Paryski komitet koordynacyjny pracowników pocztowych, w skład którego wchodzi przedstawiciele wszystkich związków zawodowych, powziął uchwałę protestującą przeciwko „porozumieniu” z rządem. Na zebraniu pracowników pocztowych w Tulonie powzięto rezolucję stwierdzającą: „Nie zgodzimy się na separatystyczne posunięcia. Żądamy utworzenia krajowego komitetu walki o uchylenie dekretów”.

Nowy premier włoski przedstawił swój program

Na posiedzeniu parlamentu wygłosił nowy premier rządu włoskiego Giuseppe Pella, przemówienie, w którym oświadczył, że zamierza stworzyć trybunał konstytucyjny, usprawnić funkcjonowanie administracji państwowej i ogłosić amnestię.

Premier rządu włoskiego zaznaczył, że rząd będzie szukał sposobów zrównoważenia bilansu handlowego „drogą eksportu na nowe rynki” i że „Włochy nadal pozostają wierne paktowi atlantycznemu”.

Sekretarz generalny Włoskiej Partii Komunistycznej Palmiro Togliatti w oświadczeniu, złożonym w parlamencie, stwierdził: „Przemówienie Pelli dowiodło, że jest on zmuszony — choć czyni to w bardzo ogólnikowej i niejasnej formie — liczyć się w pewnej mierze z postulatami partii komunistycznej oraz mas ludowych, stojących za partią komunistyczną. Żądania komunistów odwołują się bowiem do woli i interesu narodowego”.

W 9 rocznicę wyzwolenia Rumunii przez Armię Radziecką Naród rumuński na drodze do socjalizmu

W nocy z 23 na 24 sierpnia 1944 r. kierowany przez partię komunistyczną lud Bukaresztu powstał przeciw fałszywemu dyktatorowi Antonescu. Hasłem do rozpoczęcia walki w mieście było ostrzeżenie frontu hitlerowskiego w rejonie Kiszinyu — Jassy przez Armię Radziecką, która w blyskawicznym marszu ruszyła w kierunku stolicy Rumunii, goniąc przed sobą dywizję Wehrmachtu. Po kilku dniach wkroczyli do Bukaresztu wojska radzieckie. Wkrótce Rumunia była wolna.

W nocy z 23 na 24 sierpnia 1944 r. kierowany przez partię komunistyczną lud Bukaresztu powstał przeciw fałszywemu dyktatorowi Antonescu. Hasłem do rozpoczęcia walki w mieście było ostrzeżenie frontu hitlerowskiego w rejonie Kiszinyu — Jassy przez Armię Radziecką, która w blyskawicznym marszu ruszyła w kierunku stolicy Rumunii, goniąc przed sobą dywizję Wehrmachtu. Po kilku dniach wkroczyli do Bukaresztu wojska radzieckie. Wkrótce Rumunia była wolna.

Wielki węgiel dla frontu. Głodni i bosi górnicy odpowiedzieli jak jeden mąż. Wydobycie zaczęło wzrastać. Myśleli oni wówczas — jak cała rumuńska klasa robotnicza, która stanęła do odbudowy kraju — nie tylko o dniu dzisiejszym, ale i o jutrze. O tym, by z doliny Jiu — doliny leż — uczynić dolinę radości. O tym, by z Rumunii uczynić kraj przodujący gospodarki i rosnącego dobrobytu.

Repatriacja jeńców wojennych w Korei

Korespondent agencji Nowych Chin donosi z Kaesongu, że dnia 21 sierpnia strona koreańska — chińska repatriowała 450 jeńców wojennych.

Wśród przekazanych w tym dniu dowódcy ONZ jeńców armii lisymanowskiej znajdował się Lim Ik Swun — zastępca dowódcy lisymanowskiej dywizji „wyborowej”.

Strona amerykańska ponownie nie przekazała w dniu 21 bm. stronie koreańskiej — chińskiej ani jednego jeńca.

Obrady Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego NZ

20 sierpnia w Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego NZ toczyła się nadal dyskusja nad sprawą zwolnienia konferencji politycznej dla rozwiązania kwestii koreańskiej.

Pierwszą przemawiała przewodnicząca delegacji czechosłowackiej, wiceminister Sekaninowa. Podkreśliła ona, że podobnie jak milujące pokój narody, naród czechosłowacki powitał z głęboką radością wiadomość o podpisaniu rozejmu w Korei.

Delegat Turcji Sarper, który jest współautorem projektu rezolucji USA i 14 innych krajów, oświadczył, że nie będzie głosował za rezolucją radziecką, lecz podkreślił, że popiera propozycję zaproszenia przedstawicieli polityczną dla rozwiązania kwestii koreańskiej.

Następnie zabrał głos delegat Anglii, minister S. Lloyd, który oświadczył, że będzie mógł poprzeć tylko częściowo radziecki projekt rezolucji. Delegacja brytyjska — powiedział Lloyd —

będzie głosowała za propozycją zaproszenia Związku Radzieckiego i Indii do udziału w pracach konferencji politycznej.

Następnie delegat Syrii prosił o głos i stwierdził, że w imieniu grup krajów arabskich i azjatyckich chce złożyć oświadczenie w związku z niezwykle poważną sytuacją, jaka wytworzyła się w chwili obecnej w Maroku. Jednakże przewodniczący Komisji Politycznej wniosek ten odrzucił, oświadczaając, że sprawa Maroka nie znajduje się na porządku obrad Komisji.

★

20 sierpnia wieczorem przewodniczący delegacji amerykańskiej Lodge — niewątpliwie w celu wywarcia nacisku na przedstawicieli innych krajów — wręczył wszystkim delegatom specjalne oświadczenie, w którym podkreślał, że Stany Zjednoczone będą głosowały przeciwko propozycji zaproszenia Indii do udziału w konferencji politycznej.

Delegat Szwecji i Norwegii, którzy przemawiali 21 sierpnia wypowiedzieli się za zaproszeniem na konferencję polityczną ZSRR i Indii.

21 sierpnia przemawiał również przewodniczący delegacji polskiej wiceminister Marian Naszkowski.

ZE SPORTU

Zacięte pojedynki o tytuły mistrzów W.P. w boksie

W dalszym ciągu turnieju bokserów na Sportstadionie Wojska Polskiego w Wrocławiu rozegrano przed południem 14 spotkań.

Mistrzowie Europy Kukler i Kruszawka walczyli przeciwko Piotrowi i Głuskiemu, zwyciężył Kukler z animum zwyciężczy.

Wynik walki: W wadze muszej Czerwikowski (Łódź) zwyciężył walecznego wyponkowanego Włodęckiego (Kraśków), a Kruszawka wyraźnie oszczędnie się wyłożył z Nowackim.

W wadze piórkowej Bydgoszczanin Wydziszewski zwyciężył walecznego wyponkowanego Włodęckiego (Kraśków), a Kruszawka wyraźnie oszczędnie się wyłożył z Nowackim.

W wadze lekkiej Włodęcki (Wrocław) zwyciężył walecznego wyponkowanego Włodęckiego (Kraśków), a Kruszawka wyraźnie oszczędnie się wyłożył z Nowackim.

W wadze średniej Dampko (Bydgoszcz) zwyciężył przez TKO w pierwszej rundzie Ostkierki (Mar. Woj.).

W półciężkiej Czerwikowski (Bydgoszcz) zwyciężył przez dyskwalifikację w drugiej rundzie Włodęckiego (Łódź).

W wadze ciężkiej Włodęcki (Wrocław) zwyciężył wyponkowanego Włodęckiego (Bydgoszcz).

Przemówienia delegatów na przedpołudniowym posiedzeniu Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego NZ w dniu 21 sierpnia

W przedpołudniowym posiedzeniu Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego NZ w dniu 21 sierpnia wygłoszali swoje przemówienia delegaci państw, mających na celu zorganizowanie konferencji politycznej według koncepcji „dwóch wrogich stron” i niedopuszczenie do udziału w tej konferencji przedstawicieli

NRD zwyciężyła w międzynarodowych regatach żeglarskich

Dwa ostatnie tygodnie meczowych regat w klasie „Pinta” międzynarodowych Regat Żeglarskich Polska — Węgry — NRD, zakończyły się zwycięstwem zawodników NRD. W klasyfikacji ogólnej pierwsze miejsce zajął Kovacs (Węgry), a zespołowo — reprezentacja NRD w składzie: Vogler, Hoffmann i Kratz.

Zwycięstwo w punktacji zespołowej odniósł reprezentant NRD — 11551 pkt. przed Węgrami — 11551 pkt. i Polką — 8999 pkt.

Wyzwolenie Rumunii

„Wyzwolenie Rumunii” — powiedział tow. Gheorghiu-Dej — oznaczało nie tylko wyzwolenie narodowe naszego kraju, lecz siworyż również niezbędne warunki i wszystkie przesłanki dla rozgromienia klas panujących, obywateli i kapitalistów — umożliwiło rozwinięcie walki narodu i przeprowadzenie reform o charakterze rewolucyjnym, uchroniło nasz kraj przed zbrojną interwencją mocarstw imperialistycznych, uczyniło możliwym szybki rozwój władzy ludowej i przejście do ustroju demokracji ludowej — formy dyktatury proletariatu”.

Kiedy w pierwszych dniach po wyzwoleniu Rumunii skierowała broń przeciwko Niemcom hitlerowskim, partia komunistyczna zwróciła się z apelem do górników, przede wszystkim tych z doliny Jiu, o zwiększenie wydo-

Wzrost w Rumunii

Wzrost w Rumunii — powiedział tow. Gheorghiu-Dej — oznaczało nie tylko wyzwolenie narodowe naszego kraju, lecz siworyż również niezbędne warunki i wszystkie przesłanki dla rozgromienia klas panujących, obywateli i kapitalistów — umożliwiło rozwinięcie walki narodu i przeprowadzenie reform o charakterze rewolucyjnym, uchroniło nasz kraj przed zbrojną interwencją mocarstw imperialistycznych, uczyniło możliwym szybki rozwój władzy ludowej i przejście do ustroju demokracji ludowej — formy dyktatury proletariatu”.

Kiedy w pierwszych dniach po wyzwoleniu Rumunii skierowała broń przeciwko Niemcom hitlerowskim, partia komunistyczna zwróciła się z apelem do górników, przede wszystkim tych z doliny Jiu, o zwiększenie wydo-

Wzrost w Rumunii

Wzrost w Rumunii — powiedział tow. Gheorghiu-Dej — oznaczało nie tylko wyzwolenie narodowe naszego kraju, lecz siworyż również niezbędne warunki i wszystkie przesłanki dla rozgromienia klas panujących, obywateli i kapitalistów — umożliwiło rozwinięcie walki narodu i przeprowadzenie reform o charakterze rewolucyjnym, uchroniło nasz kraj przed zbrojną interwencją mocarstw imperialistycznych, uczyniło możliwym szybki rozwój władzy ludowej i przejście do ustroju demokracji ludowej — formy dyktatury proletariatu”.

Kiedy w pierwszych dniach po wyzwoleniu Rumunii skierowała broń przeciwko Niemcom hitlerowskim, partia komunistyczna zwróciła się z apelem do górników, przede wszystkim tych z doliny Jiu, o zwiększenie wydo-

Wzrost w Rumunii

Wzrost w Rumunii — powiedział tow. Gheorghiu-Dej — oznaczało nie tylko wyzwolenie narodowe naszego kraju, lecz siworyż również niezbędne warunki i wszystkie przesłanki dla rozgromienia klas panujących, obywateli i kapitalistów — umożliwiło rozwinięcie walki narodu i przeprowadzenie reform o charakterze rewolucyjnym, uchroniło nasz kraj przed zbrojną interwencją mocarstw imperialistycznych, uczyniło możliwym szybki rozwój władzy ludowej i przejście do ustroju demokracji ludowej — formy dyktatury proletariatu”.

Kiedy w pierwszych dniach po wyzwoleniu Rumunii skierowała broń przeciwko Niemcom hitlerowskim, partia komunistyczna zwróciła się z apelem do górników, przede wszystkim tych z doliny Jiu, o zwiększenie wydo-

Wzrost w Rumunii

Wzrost w Rumunii — powiedział tow. Gheorghiu-Dej — oznaczało nie tylko wyzwolenie narodowe naszego kraju, lecz siworyż również niezbędne warunki i wszystkie przesłanki dla rozgromienia klas panujących, obywateli i kapitalistów — umożliwiło rozwinięcie walki narodu i przeprowadzenie reform o charakterze rewolucyjnym, uchroniło nasz kraj przed zbrojną interwencją mocarstw imperialistycznych, uczyniło możliwym szybki rozwój władzy ludowej i przejście do ustroju demokracji ludowej — formy dyktatury proletariatu”.

Kiedy w pierwszych dniach po wyzwoleniu Rumunii skierowała broń przeciwko Niemcom hitlerowskim, partia komunistyczna zwróciła się z apelem do górników, przede wszystkim tych z doliny Jiu, o zwiększenie wydo-

Wzrost w Rumunii

Wzrost w Rumunii — powiedział tow. Gheorghiu-Dej — oznaczało nie tylko wyzwolenie narodowe naszego kraju, lecz siworyż również niezbędne warunki i wszystkie przesłanki dla rozgromienia klas panujących, obywateli i kapitalistów — umożliwiło rozwinięcie walki narodu i przeprowadzenie reform o charakterze rewolucyjnym, uchroniło nasz kraj przed zbrojną interwencją mocarstw imperialistycznych, uczyniło możliwym szybki rozwój władzy ludowej i przejście do ustroju demokracji ludowej — formy dyktatury proletariatu”.

Kiedy w pierwszych dniach po wyzwoleniu Rumunii skierowała broń przeciwko Niemcom hitlerowskim, partia komunistyczna zwróciła się z apelem do górników, przede wszystkim tych z doliny Jiu, o zwiększenie wydo-

Wzrost w Rumunii

Wzrost w Rumunii — powiedział tow. Gheorghiu-Dej — oznaczało nie tylko wyzwolenie narodowe naszego kraju, lecz siworyż również niezbędne warunki i wszystkie przesłanki dla rozgromienia klas panujących, obywateli i kapitalistów — umożliwiło rozwinięcie walki narodu i przeprowadzenie reform o charakterze rewolucyjnym, uchroniło nasz kraj przed zbrojną interwencją mocarstw imperialistycznych, uczyniło możliwym szybki rozwój władzy ludowej i przejście do ustroju demokracji ludowej — formy dyktatury proletariatu”.

Kiedy w pierwszych dniach po wyzwoleniu Rumunii skierowała broń przeciwko Niemcom hitlerowskim, partia komunistyczna zwróciła się z apelem do górników, przede wszystkim tych z doliny Jiu, o zwiększenie wydo-

Wzrost w Rumunii

Wzrost w Rumunii — powiedział tow. Gheorghiu-Dej — oznaczało nie tylko wyzwolenie narodowe naszego kraju, lecz siworyż również niezbędne warunki i wszystkie przesłanki dla rozgromienia klas panujących, obywateli i kapitalistów — umożliwiło rozwinięcie walki narodu i przeprowadzenie reform o charakterze rewolucyjnym, uchroniło nasz kraj przed zbrojną interwencją mocarstw imperialistycznych, uczyniło możliwym szybki rozwój władzy ludowej i przejście do ustroju demokracji ludowej — formy dyktatury proletariatu”.

Kiedy w pierwszych dniach po wyzwoleniu Rumunii skierowała broń przeciwko Niemcom hitlerowskim, partia komunistyczna zwróciła się z apelem do górników, przede wszystkim tych z doliny Jiu, o zwiększenie wydo-